

γραφτό

γραφτό, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. γραφτός], η μοίρα, το πεπρωμένο: «ήταν γραφτό να γνωρίσουμε κι αυτή τη στενοχώρια». (Λαϊκό τραγούδι: *χωρίσαμ' ένα δειλινό με δάκρυα στα μάτια, η αγάπη μας ήταν γραφτό να γίνει δυο κομμάτια*)· βλ. και λ. γραμμένο·

- *ήταν γραφτό της μοίρας μου ή ήταν της μοίρας μου γραφτό*, αυτή ήταν η μοίρα μου, το πεπρωμένο μου: «ήταν γραφτό της μοίρας μου να σε χάσω». (Λαϊκό τραγούδι: *ήταν της μοίρας του γραφτό σε τέτοιο παλικάρι τα νιάτα του πριν τα χαρεί ο χάρος να τα πάρει*)·

- *ήταν γραφτό της τύχης μου ή ήταν της τύχης μου γραφτό*, αυτό ήταν το τυχερό μου, η μοίρα μου, το πεπρωμένο μου: «ήταν γραφτό της τύχης μου να μείνω μόνος στη ζωή μου». (Λαϊκό τραγούδι: *ξημέρωσε η Κυριακή και βρέθηκα στη φυλακή, της τύχης μου ήταν γραφτό το τέλος μου να είν' αυτό*)·

- το 'χει το γραφτό μου, βλ. φρ. το 'χει το ριζικό μου, λ. [ριζικό](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας